Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26478
Copyright: Admont, Benediktinerstift

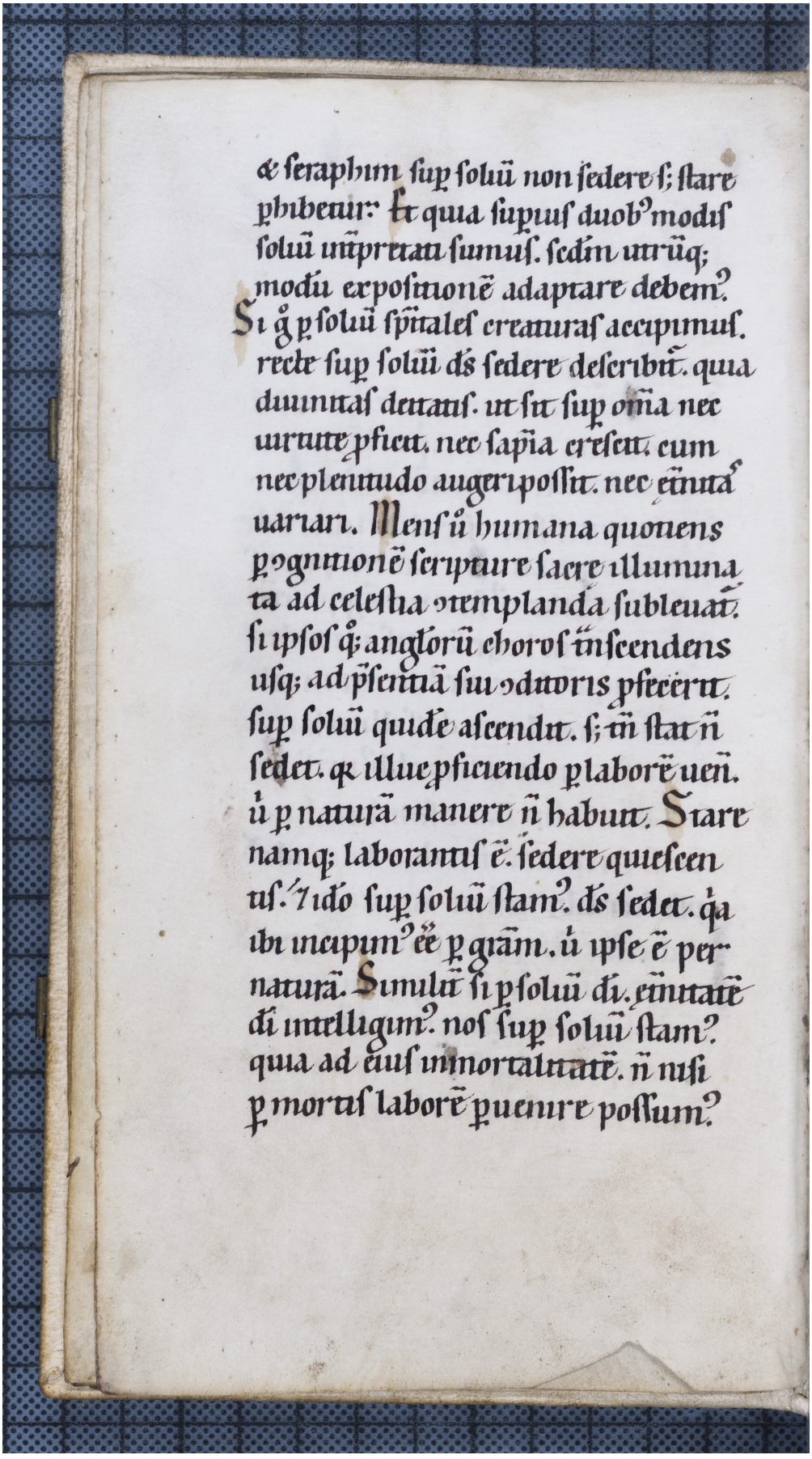

& seraphim sup solū non sedere ſ; stare
phibetur: ſ quia supus duob⁹ modis
solū uñ pretiū sumus. ſcdm utrūq;
modū expoſitionē adaptare debem⁹.
Si g̊ p solū ſp̄ales creaturas accipimus.
recte sup solū ds̄ sedere describ̄. quia
duuitas deitatis. ut sit sup oīa nec
uirtute pficit. nec sapia crescit. cum
nec plenitudo augeri possit. nec ēitas
uariari. Mens ů humana quotiens
p cognitionē scripture sacre illumina
ta ad celestia ꝺtemplanda subleuat.
si ipsos q; angloꝝ choros ⁊ inscendens
usq; ad p̄sentiā suu ꝺditoris pfecerit.
sup solū quide ascendit. ſ; ⁊ stat ñ
sedet. q illue pficiendo p laborē uen.
ů p natura manere ñ habuit. Stare
namq; laborantis ē. sedere quiescen
tis. Ido sup solū stam⁹. ds̄ sedet. q
ibi incipum⁹ ee p gr̄am. ů ipse ē per
natura. Simulā si p solū dī. ēitatē
dī intelligim⁹. nos sup solū stam⁹.
qua ad eius immortalitatē. ñ nisi
p mortis laborē puenire possum⁹